

ikke troe, at det er alene om ligefrem timelige Formaal, om at tjene Penge, at der kan samle sig Foreninger. Ogsaa aandelige og kunstneriske Formaal see vi samle Mange, som bringe Offre for at fremme dem. Vi have jo f. Ex. baade Musikkforeningen og Kunstforeningen; men hvorfor skulde det da ikke kunne tænkes, at der ogsaa kunde danne sig een eller flere Theaterforeninger? En saadan Forening vilde maaskee endog have nok saa megen Udsigt til at kunne samle Mange om sig som de andre, og ved mange smaa Kræfter kunde maaskee da Maalet naaes. Vi vide jo ogsaa, at det ikke er billigt, at vi nu drive Theatret; idetmindste troer jeg, at dette Things Fleertal har en Følelse deraf, og vi have jo fornylig haft en Afstemning her i Salen, hvorved Tilskudet blev nedsat med 15,000 Rd. Men det er min Overbeviisning, at ved det Forslag, som er forelagt af Regjeringen, vil Tilskudet blive ikke saa lidt større, om ikke i Navn saa dog i Virkeligheden. Den Balance, hvorefter det er opgjort saaledes, at Statskassen maatte flyde 50,000 Rd. til, for at Theatrets Udgifter kunde dækkes, gaaer ud fra den Forudsætning, at Theatret for Fremtiden kun skulde have en Forestillingsindtægt hvert Aar af 175,000 Rd. Men nu er det en Kjendsgjerning, at Theatret i de sidste 9 Aar har haft en Indtægt i Gjennemsnit af 185,000 Rd., og det naagter vi i dem have haft baade Krig og Landesorg. Der er altsaa ikke alene Sandsynlighed, men man kan sige Visshed for, at dette Beløb er sat mindst 10,000 Rd. for lavt. Det har imidlertid viist sig gennem Aarenes Løb, at Theatrets Indtægter ere i stadig Stigten, saaledes at det er saa langt fra, at vi maae antage, at 185,000 Rd. skulde blive det Høieste, at vi vistnok kunne være sikre paa, at denne Indtægt i Løbet af de næste 10 Aar vil forøges ikke saa ganske lidt. Saaledes var jo Forestillingsindtægten af Theatret i Fyrgetyberne i Gjennemsnit 122,000 Rd. aarlig, i de første 7 Aar af Halvtredserne var det allerede 142,000 Rd., altsaa 20,000 Rd. mere aarlig, og det naagter der ikke var skeet nogen Forandring ved Bygningen. Saa blev Tilskuerpladsen større, og derved naturligtvis ogsaa Indtægterne forøgede, men i Forbindelse hermed har ganske

vist saavel de paa Grund af den stigende Belfstand forhøiede Priser som et forholdsvis talrigere Besøg øvet deres Virkning. Derved er Indtægten som sagt i de senere Aar stegen til 185,000 Rd., men at den kan stige endnu højere, derpaa have vi et Beviis fra det sidste Theateraar, hvor den endogsaa har beløbet sig til 204,000 Rd. Vi have altsaa Udsigt til uden nogenjomhelst Ombygning, efterhaanden som Theatrets Forestillinger ved den tiltagende Følkemængde og den stigende Belfstand drage et talrigere Besøg til sig, at kunne faae en betydelig forøget Indtægt; der kan ingen Tvivl være om, at den i alt Fald vil blive meget mere end 175,000 Rd. Naar vi altsaa for 10 Aar fraskrive os vor hidtilværende Indflydelse paa Theatrets Deconomi og blot love at ville give de 50,000 Rd., kunne vi være visse paa, at vi derved i Virkeligheden ville give Theatret et betydelig større Tilskud. Man kunde maaskee ville berolige sig med, at efter de 10 Aars Forløb ville vi da have i Behold, hvad der paa den Maade var kommet mere ind end paaregnet. Men skal det skee, maae vi ikke gaae ind paa det Forslag, som er os forelagt, men idetmindste forbeholde os den samme Indflydelse, som vi hidtil have haft hvert Aar; thi vi have seet, hvor vanskeligt det er selv under de nuværende Forhold at holde igjen mod Udgifternes Stigen. De vare i Aarene fra 1850—56 i Gjennemsnit 195,000 Rd., og de have derimod nu i de sidste 9 Aar været i Gjennemsnit 251,000 Rd., saa, naar de kunne stige i den Grad, selv om vi have vor nuværende større Indflydelse paa Theaterbevillingerne, troer jeg rigtignok, vi maae være endnu mere ængsteltge for, at de ville stige, naar den bliver indskrænket saaledes, som Tilfældet vil være, hvis Regjeringens Forslag bliver vedtaget. Denne Stigning af Udgifterne samtidig med Indtægternes Forøgelse lader mig frygte, at vi ville komme til meget dyrt at betale en saadan Statsdrift af Theatret, om jeg maa bruge dette Udtryk, som Regjeringens Forslag tilfigter, og at vi i alt Fald meget hellere maae beholde den nuværende Ordning, men, som sagt, endnu hellere maae vi overgive Theatret til en Entrepreneur. Det kan ikke komme til